

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg

og deres stedfortrædere

Bilag	Journalnummer	Kontor	
1	400.C.2-0	EU-sekr.	5. april 2002

KOMITÉSAG

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Fødevareministeriets notat vedrørende forslag til Kommissionens forordning om supplerung af bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 1107/96 om registrering af geografiske betegnelser, efter proceduren i art. 17 i Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92, dokument AGRI/02/60490.

Forslaget forventes eventuelt sat til afstemning på mødet i forskriftskomiteén for geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser den 9. april 2002.

Bilaget forefindes ikke i elektronisk form

Notat til Folketingets Europaudvalg

om forslag til Kommissionens forordning om supplerings af bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 1107/96 om registrering af geografiske betegnelser, efter proceduren i artikel 17 i Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92

Dokument AGRI/02/60490

Forslaget forventes eventuelt sat til afstemning på mødet i forskriftskomiteén for geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser den 9. april 2002.

Forslaget vil blive behandlet i en III a-procedure. Hvis der er kvalificeret flertal, udsteder Kommissionen forordningen. Opnås der ikke kvalificeret flertal, forelægger Kommissionen sagen for Rådet, der kan vedtage forslaget uændret med kvalificeret flertal eller ændre det med enstemmighed. Handler Rådet ikke inden for en frist på højst tre måneder, kan Kommissionen udstede forordningen.

Forslaget har til formål at beskytte betegnelse "Feta" som en græsk oprindelsesbetegnelse i henhold til artikel 17 i Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92.

Forslaget har ingen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser, ligesom en vedtagelse ikke skønnes at berøre beskyttelsesniveauet i Danmark. Såfremt forslaget vedtages, vil det have den konsekvens, at dansk feta skal markedsføres under en anden betegnelse end "Feta" i EU.

Regeringen agter på den baggrund at arbejde for, at afstemningen om forslaget udsættes. Regeringen arbejder samtidigt under forhandlingerne for, at der i det mindste fastsættes en rimelig overgangsperiode. Regeringen opretholder, uanset resultatet af forhandlingerne, sin nuværende position og stemmer imod forslaget, hvis det måtte komme til afstemning, under henvisning til, at betegnelsen "Feta" er generisk.

om forslag til Kommissionens forordning om supplerings af bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 1107/96 om registrering af geografiske betegnelser, efter proceduren i artikel 17 i Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92

Dokument AGRI/02/60490

Resumé

Forslaget har til formål at beskytte betegnelse "Feta" som en græsk oprindelsesbetegnelse i henhold til artikel 17 i Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92. Forslaget har ingen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser, ligesom en vedtagelse ikke skønnes at berøre beskyttelsesniveauet i Danmark. Såfremt forslaget vedtages, vil det have den konsekvens, at dansk feta skal markedsføres under en anden betegnelse end "Feta" i EU.

Baggrund

Kommissionen har den 26. marts 2002 fremsat forslag om beskyttelse af betegnelsen "Feta" som en beskyttet geografisk betegnelse. Forslaget er modtaget den 2. april 2002. Forslaget forventes eventuelt sat til afstemning på mødet i forskriftskomitéen for geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser den 9. april 2002.

Forslaget er fremsat i henhold til artikel 17 i Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 af 14. juli 1992 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1068/97 af 13. juni 1997.

Forslaget behandles i en III a-procedure. Hvis der er kvalificeret flertal, udsteder Kommissionen forordningen. Opnås der ikke kvalificeret flertal, forelægger Kommissionen sagen for Rådet, der kan vedtage forslaget uændret med kvalificeret flertal eller ændre det med enstemmighed. Handler Rådet ikke inden for en frist på højst tre måneder, kan Kommissionen udstede forordningen.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Der redegøres ikke nærmere for nærheds- og proportionalitetsprincippet, da der er tale om ændringer til allerede vedtagne retsakter.

Formål og indhold

Rådet fastslog ved vedtagelsen af forordning 2081/92, at der var en stigende efterspørgsel efter landbrugsprodukter og levnedsmidler af en bestemt geografisk oprindelse, og at der på grund af varierende national praksis på dette område var behov for fælles regler for beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser.

Der opereres i forordningen med begreberne oprindelsesbetegnelse og geografisk betegnelse, hvor førstnævnte kan bruges for produkter, som har oprindelse i et defineret geografisk område, samt egenskaber eller andre kendetegn, som hovedsagelig eller fuldstændig kan tilskrives det geografiske miljø. Produkterne skal være fremstillet, forarbejdet og tilvirket i det afgrænsede område. Visse traditionelle betegnelser kan omfattes af denne kategori. Sidstnævnte kategori kan bruges for produkter, der har oprindelse i et defineret geografisk område samt egenskaber, omdømme eller andre kendetegn, som kan tilskrives den geografiske oprindelse. Produkterne skal være fremstillet og/eller forarbejdet og/eller tilvirket i det afgrænsede område.

Forordningen etablerer et system med offentliggørelse af ansøgninger, indsigelsesprocedurer, mæglingprocedurer og beslutningsprocedurer. Medlemsstaterne kunne dog inden 6 måneder fra forordningens ikrafttræden den 14. juli 1993 give Kommissionen meddelelse om eksisterende beskyttede betegnelser, som Kommissionen kunne registrere uden at iværksætte offentliggørelse eller indsigelsesprocedurer ("art. 17- registreringer").

Såfremt en betegnelse registreres under ordningen, beskyttes den mod direkte eller indirekte kommerciel brug for andre end de af registreringen omfattede produkter, såvel i oversættelse som ved brug af ord som "type", "art", "måde", "som fremstillet i" og lignende. Betegnelser, der er blevet artsbetegnelser, kan ikke registreres.

Som følge af en dom afsagt af EF-domstolen den 16. marts 1999 blev beskyttelse, som vedtaget i 1996, af betegnelsen "Feta" i henhold til bestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 af 14. juli 1992 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler ophævet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1070/1999 af 25. maj 1999 om ændring af bilaget til forordning (EF) nr. 1107/96 om registrering af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser efter proceduren i artikel 17 i Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92.

EF-domstolen forholdt sig ikke til spørgsmålet om, hvorvidt "Feta" var en generisk betegnelse, som ikke kunne beskyttes under ordningen, men i stedet anfægtede EF-domstolen grundlaget for beslutningen og dermed Kommissionens sagsbehandling. Kommissionen betragter derfor den græske ansøgning om beskyttelse af betegnelsen "Feta" som uafsluttet.

EF-domstolen anførte dog i sin dom af 16. marts 1999, at der ved registrering af en betegnelse skal tages hensyn til eksisterende produkter, som lovligt findes på markedet, og som derfor har været lovligt markedsført under denne betegnelse i

andre medlemsstater end oprindelsesstaten, der ansøger om registreringen. Ved registreringen af betegnelsen »feta« har Kommissionen ifølge EF-domstolen ikke taget hensyn til, at den pågældende betegnelse længe havde været anvendt i en række andre medlemsstater end Grækenland.

Kommissionen har efterfølgende stillet en række spørgsmål til medlemsstaterne om produktet "Feta", og man har på ny ladet Den Videnskabelige Komité for geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser forholde sig til spørgsmålet om imødekomme af den græske ansøgning (Den videnskabelige komité har ingen stemmeberettigede medlemmer fra Danmark). Den videnskabelige komité konkluderede enstemmigt, at betegnelsen "Feta" ikke var en artsbetegnelse. Endvidere anførte den videnskabelige komité blandt andet, at Danmark ikke har kunnet bevise, at betegnelsen "Feta" var blevet en fællesbetegnelse, der kunne anvendes med tilføjelse af producentlandets navn ("Dansk Feta"), på det tidspunkt, hvor medlemsstaten gav tilladelse til brug heraf (1963), og at det heller ikke efterfølgende var blevet bevist, at betegnelsen var blevet til en artsbetegnelse i den efterfølgende periode.

Formålet med forslaget er at tilføje betegnelsen "Feta" til listen over beskyttede betegnelser for Grækenland. Forslaget indeholder ingen overgangsperiode.

Udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig.

Konsekvenser

Forslaget har ingen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser, ligesom en vedtagelse ikke skønnes at berøre beskyttelsesniveauet i Danmark. Såfremt forslaget vedtages, vil det have den konsekvens, at dansk feta skal markedsføres under en anden betegnelse end "Feta" i EU.

Høring

Forslaget har været i høring i §2-udvalget (landbrug) og Det Rådgivende Fødevarerudvalg.

De Samvirkende Købmænd ønsker fortsat at kunne sælge dansk Feta under denne betegnelse. Det ville være meget u hensigtsmæssigt at skulle skifte navn for et produkt, der har været på markedet så længe, og som forbrugerne kender så godt. De Samvirkende Købmænd afviser, afviser, at "Feta" bør beskyttes som en græsk beskyttelsesbetegnelse.

Mejeriforeningen anfører, at det fortsat er Mejeriforeningens opfattelse, at "Feta" ikke opfylder betingelserne for registrering som geografisk oprindelsesbetegnelse som udtrykt i rådsforordning EØF nr. (EØF) 2081/92, art. 2. Derfor anmoder Mejeriforeningen om, at der fra dansk side gøres den størst mulige indsats for at forhindre en ny registrering af feta som græsk oprindelsesbetegnelse.

Mejeriforeningen anfører følgende vedrørende EF-Domstolens feta-afgørelse af 16. marts 1999:

"I ovennævnte afgørelse fra Domstolen blev det fastslået, at Kommissionen ikke havde taget tilstrækkeligt hensyn til alle forhold i forbindelse med beskyttelse af feta. Det foreliggende forslag gentager denne fejl, idet Kommissionen blandt andet fortsat fortier, at der i forbindelse med vedtagelse af rådsforordning (EØF) 2081/92 blev fremsat en fælleserklæring af Rådet og Kommissionen lydende: "Formålet med denne forordning er ikke at forhindre fortsat markedsføring af produkter, der lovligt sælges i Fællesskabet den 30. juni 1992, så længe de ikke er i modstrid med kriterierne vedrørende loyal skik og brug og faktisk risiko for forveksling". Denne erklæring blev fremsat på dansk foranledning og havde direkte relevans til feta.

Endvidere undlader Kommissionen fortsat at opfylde bestemmelserne i forordningens art. 3 vedrørende etablering af en liste over generiske navne. Endelig ser Kommissionen med dette forslag fortsat bort fra, at hverken produkt eller navn kan bevises at have oprindelse i Grækenland. I øvrigt har navnet italiensk oprindelse."

Mejeriforeningen finder endvidere, at:

"Præambelen til Kommissionens forslag er meget omfattende og hviler i høj grad på udtalelsen fra Den videnskabelige Komité. Fra dansk side har vi stærkt kritiseret denne udtalelse dels for at være behæftet med adskillige faktuelle fejl, men ikke mindst for at være manipulerende og have en stærkt ensidig karakter, der grænser til det propagerende."

Mejeriforeningen finder desuden, at:

"Det er bemærkelsesværdigt, at forslaget ikke åbner for en overgangsperiode, således at de lande/virksomheder udenfor Grækenland, som gennem årtier lovligt og i god tro har produceret og markedsført feta, ikke får mulighed for i en overgangsperiode at tilpasse sig de nye forhold. Desuden må det tages i betragtning, at en overgangsperiode var et anerkendt behov, da spørgsmålet om beskyttelse af fetabetegnelsen blev behandlet i første omgang, og at erhvervet efter annullering af beskyttelsen i marts 1999 har indrettet sig i tillid til, at feta ikke var værdig til at opnå beskyttelse som geografisk oprindelsesbetegnelse."

Mejeriforeningen påpeger endelig, at

"Konsekvenserne ved at beskytte betegnelsen feta som en græsk oprindelsesbetegnelse må antages at være langt mere vidtrækkende end blot, at feta produceret udenfor Grækenland ikke må sælges indenfor Fællesskabet under betegnelsen feta.

Dette vil generelt betyde, at et navn fremover kan opnå beskyttelse, uanset at:

- hverken betegnelse eller produkt nødvendigvis skal kunne dokumenteres at stamme fra ansøgerens område,
- der eksisterer en mangeårig praksis for fremstilling og markedsføring af et givet produkt og en national lovgivning for dette produkt i andre medlemslande,
- at et flertal af medlemslandene betragter betegnelsen som værende generisk,
- at produktet gennem en længere årrække før ikrafttrædelse af forordning 2081/92 lovligt har været markedsført.

Med hensyn til konkrete mejeriprodukter må det forventes, at en række velkendte generiske ostenavne som Brie, Camembert, Cheddar, Emmental, Edam, Gouda vil blive beskyttet, da navnet kan have stor økonomisk betydning, og visse medlemslande vil kunne konstruere ansøgninger, der juridisk set står stærkere end feta, idet der er tale om geografiske henvisninger. Det må videre antages, at dette forslag, hvis det gennemføres, vil åbne mulighed for, at Tjekkiet ved dette lands indtræden i Fællesskabet vil kunne registrere ordet Pilsen, hvorved betegnelsen pilsner ikke længere kan benyttes for dansk øl."

Fødevarerindustrien tilslutter sig fuldt ud Mejeriforeningens høringssvar i sagen.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forslaget har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

